

Raisola 15/VII 29.

Kära Hagar.

Så hjärtlig tack för att Hagar igen ville gläda mig med Tankar om Edith.

Det liv - och vare det än så troligt, anspråk, lärt och fattat i hur tränga gränser som häst - som Ediths ju var på sätt och vis - har ändå så många skiftningar och slutligen beror allt på, att kunna taga var på allt som ges och allt också som mycket genomlidas. - Jag för min del tror, att han hade fått uppleva besvärslöshet på besvärslöshet, om han fått leva i motsatta förhållanden, motsatta dem, han levde. Hur många gånger höra jag henne säga fröjdas över att han inte hade i Helsingfors - och för ömhet näst som häst i de stora förhållanden. De stora hjärtan få lida ömselt ty du kännas mera och med och se mera. "Älskas det är att lida."

Och om hennes liv, genom vilket Gud fastsat
henne kunnat vara någon enda lilla nytta,
till att häja blicken från det synliga till
det som icke syns, från det förgångliga
till det oförgångliga, från världen till
Kristus — så var ju hennes liv icke förgået.
De rika gåvor han hade fått, var ju till
för mera än blott estetisk njutning. Han
sade om sig på en föga, vad han var:
Jag är ett svärd, ingenting annat än ett
svärd. — — —

Kära Hagar. Om jag trodde att Editt slach-
nat med detsamma han utandato här
bedröit i sängen, skulle jag icke vilja
lära ut. Ty då vare blott icke hennes, utan
allas våra liv liv en så grym, så sata-
risk lek med oss att det varit härt att
ingen enda blivit född till världen.
Ty vi gåra som vi äro, ingenting annat
än ont — åt varandra och åt oss själva.

2
Det är tron på Gud, det är hoppet vi
ha genom Jesus Kristus, som förklarar
krist hos - fast endels hos så länge vi
äro hos i jordlivet - och sedan för vi vet
varför det så skulle vara.

Gud vill för någonting med oss alla.
Trogen är så obetydlig, så ensam, så
arm att Han inte har förmodning för
en - till fast kann litet som kallet -
det är Hans sak. Men tro vi på Hans Gär
och att på Hans m, så have vi en Fader
som Låller Sin Hand öfver oss. Men
då äro vi Trygga - vi have då en
kärndukade för vårt trötta karakt, när
vi mättas av nåden och stunden kom-
mer att gå bort - när vi kunnat i guds
bort - från det som binder oss här.

I sängen om landet som rika är
sträckt i ditt sin armar utöfver

detta och fick sitt svar. Den hann
älskade och alltid skulle åtska hade
all makt på i himmelen och på jorden.
och nu är han i Hans händer och vilen
ut. -

Lidandets gåra bjudis oss alla. Men vi
blott vilja taga emot denna tunga, i
men barliggå gåra. Den gås oss rik i
all fettydam. - - - - -

~~och~~ här 2 dikter några gås skulle
uppkomma i urval eller fullständigt
så se efter, kära Hagar - där finnas flera
clumma tryckfel, som förranska meningerna.

Så i Hagars sista artikel anföres denna
vers: "Man ser svalarna flyga och
känna ingen längtan -" det borde vara:
och känner ingen längtan. " Ett annat ställe
"verkligtens kärda bleng mat mina
skära drömmar" borde vara: "skära
drömmar." m. fl. - Kan Hagar alls läsa
min stib du mera? Märkl

tack H. med förslag till förändring